Anul 47-lea — Duminecă 5 Martie 1939 — Nr. 10

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie poporală, națională și politică, înființată la anul 1892

Un număr: 3 lei — Apare în fiecare Duminecă — Un număr: 3 lei

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe un an . . . . . Lei 140·—
Pe o jumătate de an . . . . Lei 70·—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăți și autorități 300 lei anual

Proprietar-Director: N. BRATU, fost Senator

Redacția și Administrația:
Sibiu, strada Regina Maria No. 57

Inreg. la Trib. Sibiu No. 187—1938.

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, str. Regina Maria 57 (fostă Cisnădiei
Prețul înseratelor
Un șir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

După un an dela noua Constituție

Mari serbări la București și Alba-Iulia

Ziua de 27 Februarie 1938 rămâne o zi de mare însemnătate istorică pentru țara noastră. In această zi Regele Carol al II-lea a dat Țării o nouă Constituție, care este legea legilor.

Această lege fundamentală — noua Constituție — se deosebește mult de vechea Constituție. Se pornește pe o nouă cale. Se face o nouă organizare a Statului. Se introduc noui rânduieli în viața de toate zilele.

De un an de zile se fac întinse pregătiri, asupra cărora am raportat la vremea sa. Dar mai sunt încă multe de făcut, după cum a spus însuși Suveranul în cuvântarea Sa.

Ca buni cetățeni, urmărim și ne bucurăm de orice progres vădit al Patriei noastre. Ținem seamă și de greutățile vremurilor. Nu vrem deci să părem prea pretențioși.

Dorința noastră fierbinte este: să vedem ridicându-se moralul populației prin o muncă mai stăruitoare, în toate straturile sociale, să vedem crescând cinstea și omenia.

Dacă vom ajunge aceste stări, o să se îndrepte, după aceea, multe altele dela sine.

In speranța acestui viitor mult dorit, urmărim cu atenția și grija necesară tot ce ni se spune, așteptând înfăptuirea lor.

Călăuziți de aceste curate gânduri, publicăm în cele următoare amănunte asupra aniversării nouei Constituții.

*
* *

SERBAREA LA BUCUREȘTI

Capitala a fost frumos decorată cu drapele naționale și noua insignă a Frontului Renașterii Naționale. Incă de Duminecă au sosit mulți delegați de țărani, cari în această zi de sărbătoare voiau să viziteze orașul.

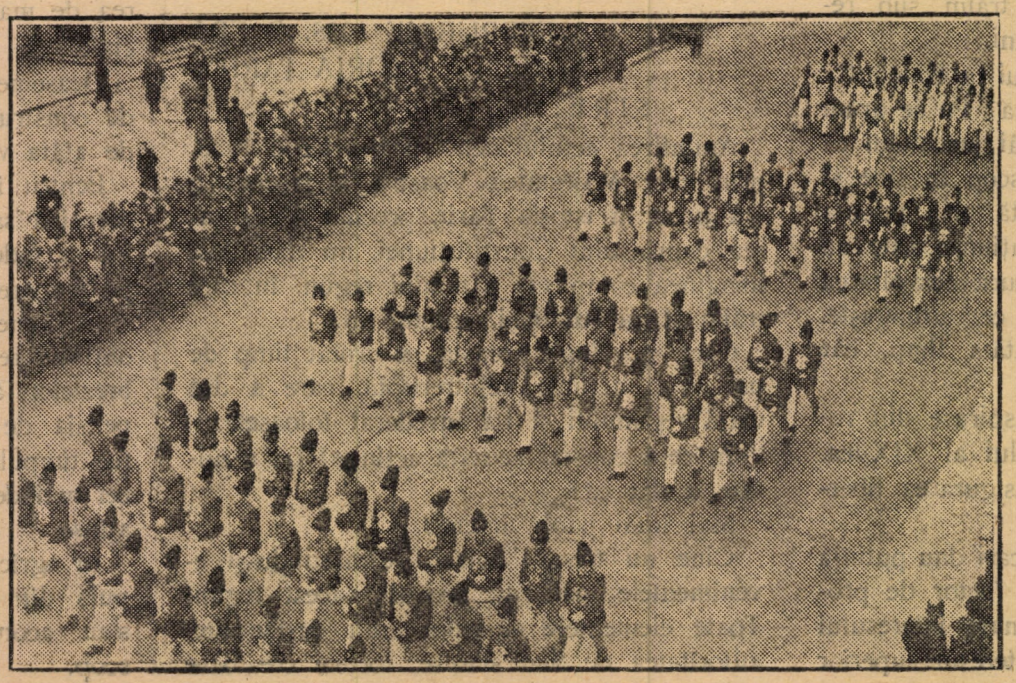
Luni la ora 11 a avut loc un serviciu religios la Sfânta Patriarhie, la care au luat parte: d-nii consilieri regali A. Vaida și C. Argetoianu, membrii guvernului în frunte cu domnul Armand Călinescu vicepreședintele Consiliului de Miniștri, membrii Consiliului Superior al Frontului, șefii autorităților civile și militare. Toți demnitarii țării au îmbrăcat uniforma albastră a Frontului Renașterii Naționale.

M. S. REGELE CAROL și VOEVODUL MIHAI primind defilarea din balconul Palatului Regal

CONSILIERII REGALI și MEMBRII GUVERNULUI defilând prin fața Palatului Regal

DELEGAȚII DE ȚĂRANI PE ȚINUTURI cu insigne și uniforma „Frontului" defilând prin fața Palatului Regal

M. S. Regele Carol II expune noua organizare

IN PIAȚA ATENEULUI

La orele 11½, în Piața Ateneului au început să se încoloneze membrii Consiliului Superior al Frontului, pentru a lua parte la defilare, care a avut loc în Piața Palatului Regal. Toți sunt în uniformă albastră, care face o bună impresie.

După ce coloanele s'au aliniat, la ora 12 d-l general P. Georgescu, comandantul Gărzilor Naționale, a dat semnalul de plecare și fanfarele au început...

Primul pluton al Consiliului Superior pornește în pas de defilare, având în flancul drept al primei coloane, d-l Consilier Regal Alex. Vaida, alături de care se găsește d-l consilier regal C. Argetoianu, apoi vin în linie, cot la cot, d-nii: Armand Călinescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, Victor Iamandi, ministrul justiției, Victor Slăvescu, ministrul înzestrării armatei, M. Ghelmegeanu, ministrul comunicațiilor, Mitiță Constantinescu, ministrul de finanțe, I. Bujoiu, ministrul economiei naționale, M. Ralea, ministrul muncii, Petre Andrei, ministrul educației naționale, Silviu Dragomir, ministrul minorităților, flancul stâng al primei coloane fiind încheiat de d-l Grigore Gafencu, ministrul afacerilor străine, care, peste uniforma albastră a Frontului Renașterii Naționale, poartă pelerina albă a Cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul".

In coloana a doua defilează ceilalți membri ai guvernului, apoi, în șiruri strânse, vin membrii Consiliului Superior al Frontului Renașterii Naționale.

După fanfara regimentului de jandarmi pedeștri, vin primele batalioane în uniformă ale Gărzilor Naționale.

In frunte defilează d-l g-ral Georgescu Petre, comandantul Gărzilor Naționale, secondat de doi aghiotanți.

Trec apoi în uniforma lor

albastră cu bonete pe cap, primele plutoane în ținuta de oraș.

Deodată decorul se schimbă. Apar plutoanele Gărzilor Naționale, îmbrăcate în ținută de țară: Port național și de sub fiecare suman apare pieptarul pe care este țesută câte o cruce mare cu insignele F. R. N. Pe cap căciuli negre țuguiate, cu insignele F. R. N. în frunte.

In fața Palatului Regal coloanele își înalță la o comandă brațele în sus și salută pe M. S. Regele Carol II, care împreună cu Marele Voevod Mihai, primește defilarea din balconul Palatului, precum se vede și în chipul de pe pagina 1.

In urma batalioanelor Gărzilor Naționale, au defilat asociațiile patriotice și de foști luptători.

După ce au trecut prin fața Suveranului, membrii Consiliului Superior al Frontului Renașterii Naționale au pătruns în curtea Palatului, de unde au primit restul defilării.

Sfârșindu-se defilarea, Consiliul Superior a intrat în Palatul Regal, fiind invitații la dejun ai M. S. Regelui.

Aci, în sala Tronului, d-l Armand Călinescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, a toastat pentru Majestatea Sa Regele, care a răspuns cu o impresionantă cuvântare. (Ambele cuvântări le publicăm în cele ce urmează).

Cuvântarea d-lui Armand Călinescu

Inainte de dejun, d-l Armand Călinescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, a rostit următoarea cuvântare:

SIRE,

Se împlinește astăzi un an, de când Majestatea Voastră, aici în Sala Tronului, înconjurat de Curte și Guvern, de căpeteniile oștirei, de reprezentanții administrației, primea o comisiune de magistrați dela Inalta Curte de Casație, care înfățișa rezultatul plebiscitului.

4.300.000 de glasuri, adică 99 la sută din cele îndreptățite să se rostească, declarase cu însuflețire, că primesc noul așezământ, pe care Majestatea Voastră îl înfățișase Țării.

Astfel, Inițiativa Regală, care la o răspântie a vieții noastre de Stat intervenise cu hotărîre pentru a îndrepta cursul istoriei, a găsit un adânc răsunet în popor.

Inițiativa Regală însă nu a fost un act obișnuit, nu a fost exercitarea unui atribut legislativ. Ci ea a însemnat afirmarea rostului fundamental al Monarhiei noastre.

Dacă Dinastia noastră, la întemeerea Ei, prin rostul de salvatoare, ce a impus-O, s'a bucurat de o mare autoritate, apoi prin acțiunea desfășurată dealungul timpului, s'a văzut organic împletită cu însăși viața noastră națională, pe care o întrupează astăzi și o rezumă. Prin originea Ei electivă și prin opera Ei patriotică, Dinastia Română reprezintă în chipul cel mai desăvârșit Națiunea Română. Prin glasul Monarhului vorbește, așadar, Națiunea însăși.

Dacă subliniez aceasta, este pentru că, în realitate în ceasul de față noi sărbătorim un act, care constitue o mare înfăptuire a Regalității. In fața Ei, poporul român se înclină recunoscător.

SUB REGIMUL UNEI NOUI CONSTITUȚII

SIRE,

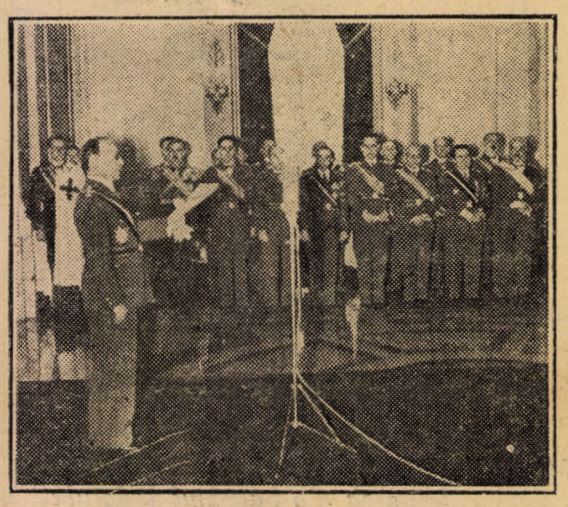
Dela 27 Februarie 1938, trăim sub regimul unei noui Constituțiuni.

Care este caracterul acestui așezământ ? In ce constă schimbarea adusă? Pe ce drum nou suntem purtați? Mai întâi nu uităm că o Constituțiune nu este un scop în sine și prin urmare nu trebue privită prin prisma unui misticism naiv. Constituțiunea este un instrument, prin care se asigură desvoltarea unui Stat potrivit idealului ce urmărește. De aceea ea se justifică atâta timp, cât răspunde menirei sale.

Vechea Constituțiune se inspirase din romantismului politic al veacului al XIX-lea. Ea se preocupa numai de asigurarea libertăților individuale.

Fără a micșora drepturile, cari dau putința de desvoltare individului, ca factor de progres, ele sunt însă subordonate interesului colectivității. Prin urmare, interesul superior de Stat — al acelui Stat fără de care viața oricărui cetățean în parte nu este posibilă, — trebue să domine. Aici apare, pentru întâia oară în legislația noastră, ideea îndatoririlor cetățeanului față de Patrie, a cărei apărare și înălțare trebue să fie principalul rost în viață.

De asemenea, noua Constituție nu mai îngădue deosebirea de clase, care a dus, în trecut, la lupte sociale și a micșorat forța de rezistență a Națiunii. Fiecare categorie

d. ARMAND CALINESCU
Vicepreședintele Consiliului de Miniștri rostind cuvântarea în Sala Tronului

de cetățeni își poate susține interesele, nu în luptă cu alte categorii și împotriva lor, ci în măsura în care aceste interese slujesc armonic colectivității și într'un spirit de solidaritate generală.

In fine, prin noul așezământ, se subliniază în mod deosebit ideea de muncă și ideea națională. Cetățeanul nu mai este privit decât ca factor de muncă productivă. Constituțiunea nu-i recunoaște dreptul de a participa la conducerea Țării, decât dacă justifică practica efectivă a unei îndeletniciri productive, precum și ținând seamă de caracterul creator al Națiunei Române.

10 FEBRUBRIE 1938, O ERĂ NOUĂ IN ISTORIA ȚĂRII

SIRE,

Amintirea actului dela 10 Februarie 1938, prin care Majestatea Voastră a început o eră nouă în istoria Țării, precum și schițarea cuprinsului Constituțiunei, nu dau însă imaginea completă a noului regim, în care trăim și nu redau și sufletul lui.

Căci, pe lângă aceasta, a urmat timp de un an o acțiune neîntreruptă, care a dat viață regimului și i-a învederat foloasele.

In ce a constat această acțiune? Ce rezultate a dat ea?

Mai întâi pacea internă.

Cine nu tresare astăzi, reamintindu-și evenimentele, care au precedat acest regim. Toate elementele anarhice erau deslănțuite, autoritatea de Stat slăbise, forțele creatoare erau paralizate. Nu mai muncea nimeni cu suflet. Ne găseam pe marginea unei prăpăstii.

Apoi, deodată ordinea a fost restabilită. Autoritatea și-a recâștigat prestigiul. Increderea a renăscut. Orice cetățean are astăzi sentimentul, că, grație liniștei introduse, își poate desvolta activitatea.

S'a introdus după aceea ordinea morală. Ceeace contribuise, în trecut, la compromiterea autorității, a fost lipsa de grijă în întrebuințarea banului public și neexercitarea unui control efectiv. Atmosfera a fost și aici însă schimbată. Prin urmărirea celor vinovați, prin aplicarea de sancțiuni, prin crearea unui corp superior de control, s'a afirmat hotărîrea de a asigura cu orice chip moralitatea în viața de Stat.

In al treilea rând, acțiunea regimului s'a caracterizat prin chemarea la viața activă a generațiilor mai tinere. Pentru întâia oară s'a înregistrat o mișcare largă în această direcțiune. Fără a insista asupra operei de ajutorare a tineretului universitar, care și ea se încadrează în aceeași ordine de preocupări, voiu sublinia însă că un număr considerabil de tineri și-au putut găsi plasament în învățământ, în magistratură, în diferite administrațiuni publice.

In al patrulea rând, regimul a fost caracterizat prin accentul special pus pe problema națională. Timp de un an, instanțele judecătorești au revizuit condițiunile, în care obținuse naționalitatea cetățenii de origină etnică străină.

După aceea, s'a creiat un regim special celor respinși, considerându-i ca străini și supunându-i unui control special.

Apoi, s'a intensificat acțiunea de naționalizare a diferitelor întreprinderi. In fine, s'a început studierea problemei emigrării elementelor străine.

OPERA DE REORGANIZARE

SIRE,

Primul an al acestui regim nu a însemnat numai fixarea unui cadru juridic și crearea unor condiții politice și morale de desvoltare. In acest răstimp, s'a făcut mai mult; s'a întreprins o mare operă de reorganizare și de lucrări publice.

In adevăr, s'a introdus de îndată o nouă reformă administrativă.

S'a creat în diferitele Ținuturi, o viață locală mai vie, s'au dat mijloace noui pentru a spori activitatea gospodărească.

Deasemenea s'a procedat la reorganizarea învățământului public. S'a urmărit, în trecut, un îndoit scop pe care firește, nimeni nu-l poate desconsidera: stârpirea analfabetismului la sate și ridicarea nivelului intelectual la oraș.

Pe lângă această acțiune de reorganizare, regimul a păsit în anul trecut la întreprinderea de mari lucrări publice și la opere sociale.

Deasemenea, s'a pus în aplicare programul de construcțiune a silozurilor, care așteaptă de atâta vreme.

Pentru întâia oară s'a întreprins o mare ofensivă sanitară la sate. Sănătatea poporului și îndeobște a țărănimii a constituit o preocupare de căpetenie.

In domeniul problemelor muncitorești s'au obținut rezultate excepționale: organizarea breslelor, ameliorarea contractului de muncă, pensia de retragere și bătrânețe, organizarea timpului liber, iată realizări, pe cari nici cel mai democrat guvern din trecut nu le-a atins.

In agricultură, s'a dat deasemenea un impuls din cele mai vii. In bugetul trecut s'au acordat mijloace mai largi în acest scop.

Pot afirma hotărît, că nici un program politic al ori cărui partid în trecut nu a enunțat și, cu atât mai puțin, a înfăptuit ceeace s'a realizat acum.

Astfel, în domeniul lucrărilor publice, în acel al acțiunii sociale, al desvoltării factorilor economici, noul regim într'un singur an se poate înfățișa cu un bilanț în adevăr impresionant.

PENTRU ARMATĂ

SIRE,

Vin acum să schițez sințămintele și acțiunea desfășurată sub noul regim pentru oștire.

Mărturisesc că nu pot face aceasta fără a mă simți stăpânit de o vie emoțiune, care este de sigur generală. Această emoțiune nu se datorește numai faptului că oștirea este depozitara tradițiilor de lupte glorioase ale poporului nostru, nu se datorește numai faptului că ea este instituțiunea cea mai dragă Maiestății Voastre, cea mai legată de grijile, de Ființa Maiestății Voastre. Dar oștirea, în concepțiunea noului regim, întruchipează o națiune cu totul superioară. Ea nu are numai un caracter instituțional, determinat de scopul și de organizarea sa. Ea este o înaltă valoare morală. Oștirea este icoana rezumativă a Națiunii; ea întruchipează noblețea poporului nostru, mândria lui, virtuțile sale. Astfel, în erarhia socială, oștirea ocupă, și e firesc să ocupe, o treaptă superioară.

Inconjurând-o cu această considerare, noul regim a înțeles să transpună sentimentele sale în fapte reale. Deaceea, el a făcut și continuă încă a face cel mai larg efort pentru a înzestra oștirea cu tot materialul necesar spre a-i da forța și siguranța.

Nici un sacrificiu nu se va cruța în această direcțiune. Dar o atențiune deosebită se dă în acest moment situațiunii materiale și morale a ofițerilor și trupei. Prin noul buget s'a înscris, un considerabil spor de aproape un miliard lei, care va servi acestor preocupări. S'au mărit alocațiunile pentru hrana trupei, pentru îmbrăcămintea și pentru instrucția ei. S'au introdus, pentru întâia oară, prime de echipare complecte pentru tinerii ofițeri absolvenți ai școalelor militare; prime de echipare pentru toți ofițerii, ajutoare în materiale și o largă subvenție pentru constituirea fondului asigurării ofițerești. Casa de credit este în curs de reorganizare pe baza micșorării reținerilor, a reducerii dobânzilor, o mărire a termenului de plată a datoriilor și acordarea asigurărilor fără o nouă contribuție din partea ofițerilor. De asemenea, s'a întocmit decretul pentru ameliorarea situațiunii vechilor pensionari.

PRESTIGIUL PESTE HOTARE

Pentru a complecta înfățișarea noului regim și a activității desfășurate timp de un an, trebue să subliniez prestigiul câștigat de Țara noastră peste hotare. Soarta a voit ca adâncile prefaceri întâmplate în interior să coincidă cu o conjunctură internațională din cele mai turburi, dintre cele mai primejdioase.

Ce s'ar fi întâmplat, dacă, în aceste vremuri, n'am fi avut ordinea internă restabilită, solidaritatea națională refăcută, opera constructivă începută? Care ar fi fost rezistența noastră? Din fericire, însă România a apărut, în ochii tuturor celor de peste hotare, ca un Stat la timp renăscut, bine și sigur condus, în plină acțiune creatoare.

Ea a atins un prestigiu, pe care nu l-a cunoscut niciodată. Iată, încheiată, astfel, o primă etapă din viața regimului introdus la 10 Februarie 1938.

A DOUA ETAPĂ A DESVOLTĂRII

SIRE,

Acest regim este astăzi temeinic așezat; el este definitiv așezat. Forța lui rezidă mai întâi în fundamentul moral, care l-a impus, în reacțiunea firească și salutară împotriva unor orînduiri, care împinsese Țara până la marginea unei prăpastii.

Forța lui rezidă de asemenea în opera constructivă, pe care, într'un singur an, a isbutit să o înfăptuiască.

Ea rezidă, în fine, în superioritatea principiilor ce constituesc esența lui.

Astăzi, ne aflăm deja în a doua etapă a desvoltării.

Maiestatea Voastră a îngăduit, printr'un Decret Regal, constituirea unui organism politic, care să dea posibilitatea de manifestare a deziderateloi cetățenești. Acest organism nu mai este un partid, în înțelesul vechi al cuvântului, — el nu mai poate reprezenta aspirațiuni create și nu mai poate satisface interesele personale. El cuprinde poporul, în întregimea lui, și promovează numai nevoile obștești, într'o atmosferă de uniune națională. Pe acest plan superior și cu această misiune, singur acest organism are căderea de a reprezenta Națiunea. Orice pretențiune a vreunor persoane izolate de a vorbi în numele poporului este o absurditate. Orice încercare a unor asemenea persoane, de a se agita, este un fact culpabil.

In spiritul cel nou, Țara nu mai poate fi reprezentată parțial. Interesele ei, aspirațiunile ei nu pot fi slujite, decât în generalitate, prin solidaritatea tuturor.

Dealtminteri, pe acest nou plan de activitate politică s'a deschis posibilitatea de lucru tuturor cetățenilor. Oricine are dreptul să se înșirue în Frantul Renașterii Naționale. Și, în fapt, s'a și înșiruit. Aceste aderiuni au fost atât de generale, încât au luat caracterul unui al doilea plebiscit.

Frontul Renașterii Naționale este mijlocul, prin care Națiunea își va examina gândurile ei și este rezervoriul, din care, printr'o selecțiune severă a elitelor, se vor recruta elementele de conducere a Țării.

SIRE,

In această zi de sărbătoare națională, Frontul Renașterii vine să se încline profund în fața Majestății Voastre.

El aduce prinosul de recunoștință și devotament.

Fiți mândru, Sire, într'un ceas greu, luminat de Dumnezeu, Majestatea Voastră a intervenit exercitând atributele regalității și a salvat Țara.

Fiți încrezător, Sire, Țara, Țara întreagă, Vă urmează fără șovăire, unită deplin într'un singur gând și într'o singură acțiune.

Să trăiți Majestate!

Să trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia! Ura!

Cuvântarea M. S. Regelui Carol II

Domnilor,

In această zi de înălțătoare sărbătoare cele dintâi cuvinte le trimit Poporului Meu, căruia îi mulțumesc pentru impresionantul răspuns, dat prin plebiscitul de acum un an, la chemarea de salvatoare regenerare a Patriei, răspuns care Mi-a sporit puterile și Mi-a întărit forța morală pentru nobila cauză a unei mai bune și mai sănătoase așezări a orânduirii României.

Mulțumirile Mele se îndreaptă apoi către acei bărbați în cap cu I. P. S. S. Patriarhul, care au priceput năzuințele nouei așezări, și n'au precupețit o clipă munca lor pentru opera măreață a renașterei naționale.

Bilanțul anului ce a trecut, înfățișat Nouă astăzi, prin frumoasa cuvântare a Vice-Președintelui Consiliului de Miniștri, arată ce s'a putut înfăptui într'un așa de scurt timp, grație unei lozinci noui, grație unui imperativ hotărîtor de salvare a Statului.

Statul, în noua concepție nu este o noțiune abstractă administrativă, ci este chiar sinteza comunității naționale; este chiar înfățișarea autoritară a tuturor intereselor obștești.

Statul este nația organizată.

Bilanțul ce Mi s'a supus astăzi este pozitiv, și roadele lui abia simțite astăzi vor spori în viitor.

Efectele salvatoare ale actului din 10 Februarie 1938 se vor vedea zi pe zi ce trece.

Dacă România s'a putut înfățișa cu un progres vădit, aceasta se datorește faptului că la temelia muncii ce s'a depus a fost o desăvârșită credință că aceea ce se face este bine.

Guvernarea nouă, încătușată numai de interesele superioare românești și de acelea ale integrității naționale, a putut înfăptui cu spor, a putut lucra cu conștiinciozitate pentru întărirea și ridicarea României.

Eu, care din locul Meu de răspundere și de veghe am urmărit clipă cu clipă această muncă, Imi dau seamă mai bine ca oricine de sforțările făcute.

Dar tot Eu sunt dator astăzi să afirm că aceste sforțări nu sunt decât un început, nu sunt decât așezarea temeliei solide pe care se va ridica clădirea majestuoasă și de nedărâmat a României Renașterii Naționale.

Cu o nespusă mulțumire am putut constata că însuflețirea care a zguduit Poporul Meu cu prilejul plebiscitului a fost reînoită după un an prin înscrierile în Frontul Renașterii Naționale.

Am dovedit deci iarăși că înțelepciunea ce a arătat-o Neamul Românesc în decursul veacurilor, în marile clipe de mântuire, este tot așa de vie astăzi ca și în trecut.

Pe această înțelepciune colectivă, pe aceeaștă pricepere a clipelor mari, M'am bizuit până astăzi și Mă voi bizui totdeauna în munca Mea fără șovăire pentru cel mai curat ideal al sufletului Meu: așezarea Patriei Mele la locul ce i se cuvine în lumea civilizată.

De când am început să muncesc în slujba Țării, un gând M'a condus ca un fir luminos al Arianei: acela că numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o deplină izbândă. Cu această credință, care a fost călăuza primilor Mei pași în viața publică, M'am urcat pe Tronul Inaintașilor Mei, și cu această credință am muncit și voi munci toată viața Mea, în locul de răspundere în care grația lui Dum-Dnezeu și Voința Națională M'au așezat.

Vor fi poate, în această zi, când se sărbătorește prima filă a nouei vieți Românești, unii care să se îndoiască de viitorul înfloritor al nostru.

Eu unul nu Mă îndoesc și nu Mă pot îndoi, căci toată cartea Neamului ne arată vădit că suntem sănătoși, că avem posibilități fără margini de progres și că tocmai aceste posibilități trebuesc desvoltate prin mijloace noui isvorîte din timpuri și din credințe noui.

Toți Românii trebue să creadă fără șovăire în viitorul Țării și toți trebue, deci, să fie alături de Conducătorii Statului pentru înfăptuirile ce le cer zilele de mâine.

Credinţa e singură salvatoare şi această credinţă trebue să fie în sufletul tuturora.

Dela sine se pricepe că în opera care s'a întreprins se vor întâmpina greutăţi, unele chiar poate foarte mari, dar cu cât greutăţile vor spori cu atât trebue să sporească energia colectivă a Naţiei pentru a le înlătura.

Domnilor,

In această zi aniversară, pentru prima dată am plăcerea de a avea înaintea Mea pe toţi membrii înaltelor foruri ale Frontului Renaşterii Naţionale.

Cuvintele ce rostesc astăzi, dacă se îndreaptă către toată suflarea românească se îndreaptă şi către Domniile Voastre, care cei dintâi aveţi sfânta datorie, ca elemente reprezentative ale puterii productive a ţării, să întreţineţi acest suflu şi această credinţă.

Să ne ferim de greşelile trecutului.

Ochii noştri trebuesc aţintiţi cu hotărîre către viitor.

Am putut realiza după lungi sforţări unitatea naţională; această unitate trebue păstrată cu sfinţenie şi întărită în orice clipă.

Individul nu mai poate însemna ceva în viaţa publică decât în măsura folosului ce-l poate da obştei — orişice pas, orişice progres făcut de azi înainte este de sigur spre lauda aceluia ce-l face, dar trebue să fie mai presus de toate în folosul naţional.

Domnilor,

De fapt, toată munca depusă, chiar sistemul aplicat, sistem în care credem cu fermitate, au menirea de desăvârşită întărire a României, dându-i puterea de a progresa şi aceea atât de imperioasă de a rezista tuturor valurilor, apărând cu sfinţenie integritatea ei teritorială şi entitatea ei naţională.

Pentru atingerea acestui scop nici o jertfă nu e prea mare, nici un efort nu e de prisos.

Cu sacrificii crude am dobândit dreptul nostru, şi acest drept va trebui păstrat orişice s'ar întâmpla.

Iată de ce rezistenţa noastră trebue, pe lângă puterea armată pe care o vom întări continuu — să se bizue pe o rezistenţă de solidaritate morală, pe o credinţă de unire a tuturor forţelor vii ale naţiunii — forţe ce se grupează astăzi în Frontul Renaşterii Naţionale.

Tot în Frontul Renaşterii Naţionale am avut deosebita plăcere de a constata că au aderat şi cetăţenii români de altă origine etnică, ceea ce este un semn de întărire a statului şi o chezăşie de linişte internă.

Domnilor,

Am început această cuvântare prin mulţumiri şi o sfârşesc tot aşa pentru cuvintele de înaltă ţinută patriotică ale d-lui Vice-Preşedinte al Consiliului şi pentru acelea ce Mi le-a adresat aşa de cald în această zi de sărbătorire a Renaşterii Naţionale.

Zilele de sărbătorire sunt zile de bucurie, sunt zile de înălţare sufletească, dar trebuiesc înainte de toate să fie zile de hotărîri morale. Trăim pentru viitor prin tot ce a fost bun şi sănătos în trecutul nostru.

Datorăm urmaşilor noştri moştenirea neprihănită a strămunilor. Nu trăim pentru noi şi pentru ziua de azi; noi cei de acum suntem pieritori.

Veşnică este entitatea Naţională, veşnic este progresul Naţiunii.

Iată scopul, pentru Ea trebue să ne închinăm viaţa şi toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapururea şi simbolul veşniciei sunt copiii noştri, iar veşnicia noastră este România!

La muncă, deci, cu credinţă pentru Patria Noastră scumpă!

Trăiască România veşnică în hotarele ei firesti!

(Aplauze puternice, urale, ovaţiuni).

Marea adunare dela Alba Iulia

La chemarea celor doi mitropoliţi ai Ardealului, I. P. S. Lor *Nicolae Bălan* dela Sibiu şi *Alexandru Nicolescu* de la Blaj, în ziua de Luni 27 Februarie 1939, s'au adunat la Alba-Iulia delegaţi din toate judeţele ardelene şi bănăţene, pentru a sărbători împlinirea unui an dela proclamarea nouei Constituţii de către M. S. Regele Carol al II-lea.

A fost o zi înălţătoare şi plină de viaţă, cum de mult nu s'a mai văzut la Alba-Iulia. Mii de săteni s'au adunat, din toate părţile ţării, pentru a asculta cuvintele de lămurire şi apreciere asupra înfăptuirilor din ultimul an.

Pe lângă mulţimea de săteni, au venit şi fruntaşi din oraşe şi satele ardelene, ca să se închine în Cetatea Românismului, unde neuitaţii martiri Horia, Cloşca şi Crişan au adus suprema jertfă pentru o mai omenească viaţă pe seama poporului românesc.

SERVICIUL DIVIN

La ora 10 dimineaţa s'a ţinut o slujbă religioasă în Catedrala Incoronării, de către I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, asistat de mai mulţi preoţi.

La aceiaşi oră a avut loc un serviciu divin şi în Biserica Unită, unde a servit I. P. S. S. Mitropolitul Alexandru, înconjurat de clerul său.

Sfârşind slujba, cei doi mitropoliţi s'au întâlnit în sala Unirii din Cetate, de unde au plecat împreună spre Piaţa Mihai Viteazul, pentru a prezida adunarea şi a vorbi mulţimii.

Aci se ridicase o tribună frumos împodobită cu verdeaţă şi drapele naţionale. Sunt de faţă toţi vlădicii ortodocşi şi uniţi: P. S. S. Colan dela Cluj, Stan dela Maramureş, Magieru dela Arad, Hosu dela Cluj, Frenţiu dela Oradea, Rusu dela Baia-Mare, cum şi nenumăraţi intelectuali.

DESCHIDEREA ADUNĂRII

Piaţa e plină de lume. Peste tot locul domneşte o bună rânduială, ceeace serveşte spre laudă organizatorilor.

Inainte de deschiderea adunării, Corul şcoalei normale dela Sibiu, acompaniat de muzica militară din Alba Iulia, împreună cu mulţimea de faţă, cântă imnul „Cu noi este Dumnezeu" şi „Înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi".

După aceea au urmat cuvântările, din care, neavând loc, nu putem publica decât pe ale mitropoliţilor Nicolae şi Alexandru.

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitului Balan dela Sibiu

Ceea ce se face la noi este o importantă concentrare naţională a tuturor forţelor neamului, după împrăştierea în care erau ţinute, o liniştire, o înlăturare a tuturor motivelor neserioase de desbinare, dar ea este în acelaşi timp şi o unificare deplină, a acestor forţe, puse sub cârma şi la dispoziţia M. S. Regelui, pentru a le folosi spre întărirea ţării noastre.

Concentrarea aceasta nu s'ar putea face mai cu izbândă decât în jurul Regelui, căci El este ca steagul în mijlocul neamului (urale nesfârşite).

Pătrunzându-ne de marea trebuinţă a mobilizării noastre sufleteşti, să ne strângem deci în jurul M. S. Regelui ca un singur om, să fim ca un singur trup, cu o singură inimă, mişcându-ne în acelaşi ritm cu o putere ce înlătură orice piedică din calea sa.

Ţara să fie una, ca un munte. In unitate stă tăria şi rezistenţa (strigăte de bravo, vii aplauze).

Concentrarea şi liniştea este ceea ce trebuia mai mult neamului nostru în aceste vremuri.

Ea este necesară pentru multe motive, dar mai ales pentru următoarele:

In străfundurile sufleteşti ale neamului nostru se petrece acum un proces de o însemnătate unică.

Procesul acesta a început mai ales de când s'a adunat într'un singur stat naţional, dar va mai avea să dureze până la deplina încheere.

Neamul nostru se află în plin proces de trecere din faza de popor la cea de naţiune.

Un popor este un neam de oameni, cu origină, cu limbă, cu însuşiri specifice comune, dar numai când această unitate naturală a devenit şi o unitate de conştiinţă, numai când în toţi fiii unui neam pulsează aceiaşi conştiinţă, când fiecare trăeşte prin conştiinţa desăvârşită a naţionalităţii sale, acel popor a trecut în faza superioară a naţiunii.

Un popor a ajuns o naţiune când fiecare membru al ei se simte în conştiinţa sa trăind prin ea şi pentru ea, când simte că dela naţiune are limba, comorile sufleteşti, moştenirile scumpe, care le fac să fie ceeace este.

Membrii unei naţiuni se simt dintr'un întreg, din trupul naţiunii, împărtăşind durerile şi bucuriile ei, trăind pentru ea, în conştiinţa că numai aşa trăesc şi pentru ei. O naţiune însemnează nu numai o unitate naturală, ci şi o desăvârşită unitate de conştiinţă, o conştiinţă a identităţii de destin. Procesul acesta îşi urmează şi astăzi cursul în poporul nostru cu necesitate absolută, neputând fi oprit de nimic.

El poate fi însă opăcit şi întârziat, cum s'a făcut, prin învrăjbirea sufletelor şi ideologiile democrato-liberaliste întemeiate pe principiul individualismului, care nu este şi nu poate fi suport pentru o viaţă de stat şi pentru o viaţă naţională solidă, închegată.

Noua orânduire de stat favorizează şi înlesneşte fermentaţiunea actuală de sufletul neamului nostru, de trecere dela faza de popor la cea de naţiune.

Este pentru prima dată dela războiu încoace că statul nostru are posibilitatea să înţeleagă mai deplin rostul pentru care există. Şi e o mare bucurie să vedem statul nostru înţelegându-şi rostul şi misiunea sa, de a sta deplin în slujba naţiunii, de a fi instrumentul ce n'are alt scop decât să ajute la realizarea destinului ei (aplauze).

Căci aceasta este datoria lui, să ajute să se trezească, să se aprindă geniul naţiunii pentru care a trăit şi a răsbit ea prin vremurile grele ale istoriei.

In lumina acestui geniu să dea o înfăţişare proprie românească statului nostru, întregii noastre vieţi naţionale.

Nu ne este îngăduit să trăim din imitaţii căci ele fac sufletul românesc să lâncezească. Să fim în organizarea ţării şi a vieţii publice ceeace suntem în fiinţa noa-

stră şi ceeace ce am devenit în urma desvoltării noastre istorice.

Statul să-şi primească consistenţa naţională, ca să fie organul naţiunii, haina potrivită pe trupul ei, îngăduind sufletului românesc să îşi înfăţişeze fără greutate faţa şi făptura sa (vii aplauze).

Credem că astăzi mai mult ca oricând conducerea noastră de stat e pătrunsă de această mare îndatorire, căci ceeace se urmăreşte astăzi de conducerea noastră nu e numai o chivernisire a gospodăriei statului, ci o renaştere a sufletelor, o prefacere a felului greşit de gând şi de lucru din anii de după războiu.

Peste aceste străduinţe de prefacere în bine atât ale conducerii de stat, cât şi ale tuturor fiilor neamului, biserica îşi revarsă binecuvântările ei şi roagă pe Dumnezeu să trimită harul Său în adâncul sufletelor, căci numai cu ajutorul Lui se poate îndeplini această importantă prefacere şi renaştere (vii aplauze, urale).

In conformitate cu cele desfăşurate aici şi din fruntea unei adunări ca aceasta, pătrunsă de seriozitatea zilelor noastre, cred că sunt dator să concretizez în numele ei mai în amănunt ce aşteptăm noi dela conducerea de astăzi a ţării.

SĂ FIM CONDUŞI ROMÂNEŞTE

Iată aşteptările noastre.

Mai întâi şi mai presus de toate, vrem să fim conduşi româneşte (aplauze puternice, vii urale) şi cât mai româneşte (aplauze, urale).

Dreptul neamului nostru la viaţă, nesocotit veacuri îndelungate, să fie ascultat şi împlinit cu toată grija şi cu toată atenţia.

Nu vrem să fie asupriţi în nici un chip conlocuitorii noştri de alt neam, aşezaţi de veacuri printre noi şi care s'au bucurat în trecut de toate privilegiile.

Dimpotrivă vrem să trăim cu ei în cea mai armonioasă înţelegere, dar la baza acestei înţelegeri vrem să fie iubirea comună de viaţa noastră de stat (aplauze, urale).

Să iubească şi ei ţara aceasta şi pe Regele ei (vii aplauze, urale nesfârşite), aşa cum o iubim noi şi să se simtă legaţi sufleteşti de ea, iar dreptul nostru de viaţă şi de prestigiu cu naţiune creatoare şi susţinătoare a statului să nu fie neglijat.

In deosebi, aici, în Ardeal, unde elementul românesc se resimte de tratamentul maşter al îndelungatei stăpâniri străine, este necesar să se întreprindă opera de reparaţie şi de sprijinire a instituţiilor noastre, ca să ne putem ridica acolo unde trebue să stăm (aplauze, strigăte de bravo).

PARAZITISM GALIŢIAN

Cuvintele aceste ale mele nu se referă însă şi la acele elemente străine, strecurate de dată mai recentă la noi, cu prea mare abundenţă, din drojdia Galiţiei şi din alte părţi (aplauze), pentru a întemeia aici, pe spinarea unui popor slăbit de cea mai nemiloasă şi mai acută exploatare, un paradis primejdios (aplauze).

Dacă aproape toate ţările iau astăzi măsuri pentru a se scăpa de această plagă nenorocită, cu atât mai mult este în drept statul nostru să purceadă, fără întârziere, şi cu energie, la apărarea vieţii naţionale şi la înlăturarea din mijlocul ei a acestui flagel (aplauze, strigăte de bravo).

Aşteptăm apoi dela conducerea de astăzi să ia cu pricepere şi cu sistem toate acele măsuri care sunt de trebuinţă şi de folos pentru formarea păturei noastre de mijloc ca un chiag şi ca o punte de trecere mai uşoară între pătura plugărească şi cea intelectuală.

O naţiune este în suferinţă şi în stare nenormală atâta vreme cât îi lipseşte un organ atât de principal şi de necesar ca pătura meşteşugărească şi cea neguţătorească. Banul muncit cu greu merge în mâini străine (aplauze), iar intelectualii n'au nicio temelie, pe care să se sprijinească la oraş.

Organismul nostru va fi complet numai când vom avea mai ales aici în Ardeal o puternică pătură de mijloc.

Mai cerem conducerii noastre de stat să aibă cea mai mare grije pentru banul public.

Fiecare leu, fiecare bănuţ e produs în sudoarea feţii de poporul nostru şi acesta aşteaptă cu toată dreptatea să fie chivernisit cu deplină cinste, folosind pentru binele obştesc (aplauze, urale). In deosebi, dragilor mei, să fie folosit pentru înarmarea oştirii (aplauze, urale), ca să fim gata atunci când va suna ceasul să ne apărăm pământul scump şi libertatea cu atâtea lacrimi şi cu atâta sânge dobândită.

Eu care propovăduesc pacea între oameni, văd totuşi că trebue să ne înarmăm.

Suntem cel mai paşnic popor de pe lume, suntem noi adevăraţi fii ai păcii, dar trebue să fim nu mai puţin pregătiţi de a ne apăra ţara dându-ne până şi ultima picătură de sânge (aplauze).

Timpul nostru este plin cu mari primejdii. In anul trecut era cât pe aci să se dezlănţue o mare furtună.

Să mulţumim lui Dunezeu că norii s'au mai depărtat, dar lumea totuşi nu s'a liniştit deplin. In fiecare zi se ridică noui pricini de neînţelegere între state.

Toţi se pregătesc, înarmându-se până în dinţi, să poată face faţă zilelor grele ce ar putea să vină. Să ne pregătim deci şi noi, să ne apărăm vetrele şi copiii şi toată fiinţa noastră şi graniţele ţării, în caz de primejdie (aplauze, urale).

Am auzit din gura unor bărbaţi de stat străini, că vreau o pace întemeiată pe dreptate. Noi suntem cei care am însetoşat după dreptate 1000 de ani şi acum când avem şi dreptate şi pacea, vrem să le ţinem pe amândouă (aplauze furtunoase).

Dar când cineva s'ar încumeta să ne răpească iarăşi dreptatea noastră, atunci nu va mai fi pace, oricât suntem noi de paşnici (aplauze, urale puternice).

O spunem din această cetate care a fost un altar de jertfă, un loc de mucenicie al neamului nostru, în lupta pentru libertate şi întregire.

Duhul de jertfă al lui Horia n'a murit din noi şi vitejia lui Avram Iancu suntem gata în orice clipă când ni s'ar cere s'o dovedim din nou şi noi (aplauze puternice).

Mărturisindu-ne deplină încredere în cei care şi-au luat marea răspundere de a conduce ţara, în aceste vremuri, le spunem că se pot bizui pe toate puterile şi braţele noastre.

Cuvântarea I. P. S. Mitropolitul Niculescu dela Blaj

Luând cuvântul, I. P. S. S. Mitropolitul Alexandru Niculescu al Blajuluui, a spus:

Inalt Prea Sfinţite,
Iubiţi fraţi şi fii,

Inspiraţi din glorioasele tradiţii ardelene, care rămân scriptura noastră cea de toate vremurile, ne-am luat îngăduinţa de a vă chema la acest praznic naţional, închinat neostenitei munci a Măritului nostru Rege Carol al II-lea.

Vă mulţumesc şi eu că aţi venit, din toate unghiurile binecuvântatului nostru Ardeal, aducând de pretutindeni svon de viaţă românească fără prihană. A fost de bună seamă în sentimentul nostru al tuturor, dragostea de a vă aduna într'un mănunchi viguros, în această zi de mare sărbătoare a neamului, iar noi dacă v'am chemat, n'am făcut decât slujbă de păstori, care sună din tulnic, arătând locul şi vremea adunării. Cârjele noastre arhipăstoriceşti, se află acum aci, una lângă alta, în semnul celei mai româneşti înfrăţiri. Inimile voastre bat desigur în acelaş simţământ de frăţietate, aşa cum spune neîntrecuta horă a unirii:

Eu ţi-s frate, tu-mi eşti frate
In noi doi un suflet bate.

Mândră e Ţara noastră şi fermecătoare! O adevărată încântare pentru ochii trupului şi sufletului, o spunem noi mai cu sfială, dar o spun cu tărie înşişi străinii, care ne-au văzut şi cunoscut mai deaproape.

BOGAŢIILE ŢĂRII NOASTRE

Franco Trandafilo spune despre solul Ţării noastre că este de o rodnicie extraordinară, iar subsolul negreşit e cel mai bogat din Europa. Este cu adevărat un pământ binecuvântat de Dumnezeu. Nu în zadar împăratul Traian, întors la Roma, după cucerirea Daciei, ce trebuia să devină „Dacia Felix" şi-a redresat finanţele ţării şi finanţele casei imperiale, cu prada adusă din Dacia, şi a făcut poporului Romei daruri cum nu s'au mai văzut până atunci, i-a dat spectacole de o pompă şi amploare extraordinară, în decurs de 213 de zile neîntrerupt şi a construit în amintirea victoriei dacice Forul Traian şi termele grandioase traianee.

Ţara noastră este un mic rai pământesc, un rezumat al Universului, întrucât Dumnezeu, cel bogat în haruri şi prea milostiv ne-a dat cu amândouă mâinile ceeace altora poate că nu le-a dat decât cu o mână.

Nouă, generaţiei de astăzi, Dumnezeu ne-a dat şi mai mult, ne-a dat unitatea naţională, ne-a hărăzit împlinirea visului secular, de dorul căruia au murit părinţii şi strămoşii noştri. Să mori într'un extaz de bucurie, văzând atâta bunătate din partea lui Dumnezeu, milostivul, faţă de fii neamului nostru!

DUPĂ 20 DE ANI

Dar, de douăzeci de ani n'a asistat la altceva decât la o luptă deşanţată politică, şi la o adevărată debandadă electorală. Stăpâne pe Ţară, erau patimile politice şi electorale; stăpâni pe Ţară erau marii feudatori ai politicei şi boierii voturilor, cum spune un italian, privitor obiectiv al întâmplărilor dela noi.

Atunci veni gândul salvator al Regelui, care a alungat furtuna patimilor politice, de pe mândrile plaiuri ale Ţării noastre, a alcătuit, împreună cu sfetnicii Săi luminaţi, o nouă Constituţie, care, având la baza ei ideea creştină, proclamă primatul muncii. Fără o profesiune şi un meşteşug precis nu mai are drept de vot nimeni în această Ţară! Afară cu cei leneşi şi trândavi! Să se valideze talentele şi valorile reale pe întreaga scară a ierarhiei sociale.

Iubiţi fraţi şi fii, ne aflăm aci în cetatea Albei-Iuliei, în umbra roţii mucenicilor Horia Cloşca şi Crişan, la poalele munţilor falnici străbătuţi în dalba voinicie şi mai apoi în trista pribegie, de Avram Iancu; ne aflăm aproape de Tara Unirei celei mari, unde s'au prăbuşit zăgazurile şi s'au împreunat undele clocotitoare ale tinerei noastre vieţi româneşti; ne găsim în cetatea încoronării Marelui şi Bunului Rege Ferdinand, Rege glorios prin viaţa Lui omenească, pentru a ne închina tuturor deopotrivă, cu adâncă şi recunoscătoare smerenie.

E târzie desigur această întoarcere spre jertfa străluciților făuritori ai rosturilor noastre de acum. Ne vor ierta însă în marea lor bunătate, căci de acolo de sus, din împărăția luminoasă a Atotputernicului Dumnezeu ei ne-au putut vedea și sbuciumul și rătăcirile.

Popor tânăr, răsărit din pământul cu sânge al strămoșilor noștri, ne-am frământat îndelung căutând așezări noui după care ne-au călăuzit vânturile.

A fost o vreme turbure și haotică, oamenii și lucrurile s'au vălmășit, ca și cum ne-ar fi năruit lăuntric, pe încetul, un cutremur, domol dar prelung, peste orice fire. Nici stare, nici alinare n'am putut afla în asemenea măcinare, căci așezarea unui popor după răsturnările unui războiu și după împlinirea unui mare ideal de unire, pretinde mai întâi temeiuri puternice în anumite credințe și în anumite întocmiri făurite cu adâncă chibzuială, ceea ce nouă prea adesea ne-a lipsit.

Fiecare s'a crezut învestit cu divina înzestrare de conducător: fiecare a năzuit să-și impună părerile și voința; fiecare s'a socotit în drept să calce, în numele gândurilor lui personale, legile conviețuirii, fără de care nu se poate închipui viața unei națiuni.

Ne-a fost scris să ardem, pe jarul zădărniciei, imensa energie a celor 20 de ani, unii îmbulzindu-ne în vălmășagul ideilor și al faptelor mai mult sau mai puțin bune, iar alții resemnându-se pe margine, în așteptarea ceasului care trebuia să vie.

Incumetatu-s'au adeseori unii frați de ai noștri să adâncească patimile lor, chiar dincolo de marginile năzuințelor personale, transformându-le cu meșteșug viclean în patimi ale pământului și ale poporului românesc însuș.

Din această cauză a coborît asupra noastră duh rău de vrajbă, care s'a întins în toate colțurile vieții românești. Așa am ajuns apoi, ca nimic să fie sfânt decât îndrăzneala și nimic să fie bun decât ceea ce se face pe placul unor oameni cari și-au pierdut cumpăna judecății celei bune, cari n'au ce căuta în viața publică a unui popor.

Națiunea era în primejdie cumplită, la un pas de prăbușire.

Vreme de ani de zile sobolii sufletului au scrumat mușuroaie și au tăiat hrubi adânci prin dedesubturi, pregătind poporului nostru o înfricoșată surpare de temelii. Țara se simțea desvlăguită de orice încredere, ea tânjea ca un trup istovit de boli și arată semne de slăbiciune fără nădejdea întremării. Iar Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, îndrăgostit de datina românească și de rânduiala casei românești, fie ea a unuia dintre noi, fie a neamului întreg, s'a ostenit îndelung să lecuiască beteșugul și să neutralizeze cu mijloacele de atunci, acțiunea nefastă a săpătorilor de temelii...

ROADELE NOULUI REGIM

De un an de zile, duce pe umerii Săi voinici, destinul greu și grav al poporului românesc, ascultându-i vigilent șoapta și transformându-i neostenit dorurile în realități pe care le vedem cu toții. Este o operă de uriaș ceeace înfăptuește Majestatea Sa sub îmboldul sfintei și măreței Sale misiuni.

In ordinea sufletească, ne-a adus pace și bună înțelegere; ne-a redat încrederea în noi înșine și în trăinicia mândriei României întregite.

In ordinea materială, a început o acțiune de proporții uimitoare: satul românesc se află ca într'un cuicuș cald, iar cultura și intelectualitatea românească, în grija lui de toate zilele. Slujitorii țării îl secondează, sprinten și nesovăelnic; pretutindeni se simte ritmul vioi și viguros al muncii închinate unei grabnice ridicări a poporului român.

Peste hotare, prestigiul românesc strălucește ca niciodată; prietenii dau semne de încântare și mulțumire, iar vrăjmașii se potolesc și se arată cumpătați, după cuviință, în toate cele care ne privesc mai de aproape.

Iată, frați ardeleni, roadele titanicei sforțări făcute de Majestatea Sa Regele Carol, într'un singur an.

Eram datori să venim astăzi aci spre a aduce cuvânt de slavă; eram datori să venim spre a striga cu glas, mai ales, încrederea Ardealului, în judecata și faptele Lui.

Eram datori să împăcăm umbrele mâhnite ale trecutului și să le spunem cu toată dragostea și liniștea sufletească: dormiți în pace, găsiți-vă odihna, căci România Mare s'a regăsit pe sine, sub sceptrul Regelui Carol al II-lea, mai înfrățită, mai tânără, mai dârză și mai puternică decât a fost vreodată.

Fraților, ne-am adunat în Cetatea Alba-Iulia, cei doi Mitropoliți ai Bisericei naționale românești, împreună cu Episcopii, cu elita intelectualilor Ardealului și cu delegații tuturor județelor din cele trei ținuturi glorioase ale regiunei Cis-Carpatine, spre a prăznui cu accente de bucurie, noua Constituție a României, care trebuia să ne aducă în pământul nou al făgăduinței fericirei noastre naționale.

Regele nostru are în această mare cauză, rolul unui nou Moise, ales de Duumnezeu, să ne ducă în acest pământ unde curge lapte și miere.

Depinde de noi, să secundăm din suflet lucrarea măreață a Regelui nostru.

Noi Arhiereii celor două Biserici naționale românești, suntem gata să mergem și de data aceasta cu crucea în frunte; atunci când Patria ne chiamă sub drapelul marilor cauze naționale, ne veți găsi întotdeauna uniți în cuget și în simțire.

Glorioasa domnie a Regelui Carol al II-lea nu mai trebue prorocită; ea este trăită de noi în toată plinătatea strălucirei ei fără de prihană.

Mărite Rege Carol, părinte vrednic și mândru, bun și înțelept al poporului românesc, Primește rugămu-Te închinarea Ardealului în această zi care încoronează truda de un an a Măriei Tale, și apleacă-Ți inima ca să simți bătăile inimilor noastre care sunt ale Tale, ale Neamului și ale Țării românești; crede în sinceritatea lor sfântă; ia putere nouă din bătăile lor voinicești și du-le înainte pe drumul marilor și glorioaselor Tale gânduri. Mărite Rege Carol să trăești cât stejarul lui Avram Iancu, să răsbești prin vremuri cât trunchiul lui și să porți Coroana României cu semeția cu care și-o poartă el, nepăsător în fața oricăror furtuni care vin asupra lui și care se duc precum au venit...

Trăiască Regele Carol al II-lea!

ALTE CUVANTARI

au mai rostit d-nii: general *Dănilă Popa*, rezident regal, *Caius Brediceanu*, în numele Banatului, *Gavril Iuga* în numele Maramureșului, protopop *Florea Codreanu* în numele celor din Crișana, țăranul *Dumitru Răcuciu* din Sălișle, *Ștefan Penes* în numele comercianților și meseriașilor, părintele canonic *I. Agârbiceanu* dela Cluj, *Horia Teculescu*, director de liceu dela Sighișoara, prof. univ. *Onisifor Ghibu* dela Cluj.

Moțiunea

D. dr. Nicolae Comșa a cetit apoi următoareaa moțiune:

„Poporul român din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, întrunit prin delegații săi, în ziua de 27 Februarie 1939, la aniversarea unui an dela sancționarea legii de temelie a nouii vieții românești, în Alba-Iulia, cetatea jertfelor și a unității românești, la chemarea și sub conducerea celor doi Mitropoliți ai Ardealului, I. P. S. S. Nicolae Bălan al Sibiului și I. P. S. S. Alexandru Nicolescu al Blajului, a primit cu însuflețire următoarea MOȚIUNE:

Își exprimă negrăita bucurie de care e cuprins, că această adunare s'a înfăptuit sub binecuvântarea lui Dumnezeu, prin chemarea comună și frățească a Mitropoliților celor două Biserici române. El vrea să vadă în aceasta un semn, că toată viața statului român se va desfășura în duhul unei cât mai adânci și sincere credințe în Dumnezeul părinților noștri și în principiile de viață creștină, așa cum le propovăduește Sfânta Biserică strămoșească, pe care dorim s'o vedem la fel de cinstită și ocupând un loc tot așa de însemnat în viața sufletească a neamului românesc, ca în tot trecutul său.

Implinindu-se astăzi un an, decând Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a pus capăt desbinărilor politice între fiii neamului, sancționând noua Constituție, care formează temelia unei vieți politice bazate pe adevăruri, că neamul românesc este o unitate organică peste veacuri și mai presus de orice, trebue urmărit de stat binele și trăinicia acestei unități, exprimă Majestății Sale Regelui adânca și fierbintea sa recunoștință, socotind ziua de 27 Februarie 1938 o zi epocală în istoria neamului românesc, iar pe Majestatea Sa, un adevărat Salvator al țării.

Din Alba-Iulia, cetatea realizării unității românești, gândul lui se duce, plin de recunoștință, la toți acei cari au contribuit, prin luptele și jertfele lor, la eliberarea sa, din jugul stăpânirilor străine.

Ține de datoria sa să exprime recunoștința sa, îndeosebi fraților români de pretutindeni, pentru marele ajutor și pentru neprecupețitele jertfe ce le-au adus pentru această eliberare. Deodată cu recunoștința aceasta, le trimite salutul său frățesc și hotărîrea neclintită de a rămâne cu ei pe veci în unitatea de azi, după care a însetat atâta vreme.

Este fericit să constate că actuala conducere de stat, interpretând, în cursul anului trecut, just duhul nouei Constituții, a purces la întocmirea unui șir de orânduieli, cari să așeze viața statului român și sufletul neamului, pe temeliile de unitate strânsă între toți fiii neamului, de naționalism arzător, de credință în Dumnezeu și de muncă și sacrificiu în folosul obștesc.

Cere conducerei de stat să meargă înainte cu hotărîre pe linia naționalismului sănătos și înflăcărat, căci numai urmând această linie, românismul poate să se ridice din consecințele apăsătoare ale asupririlor trecutului și puterile lui vor fi cuprinse de un tot mai mare avânt și de un nețărmurit curaj și încredere în viitor.

Adunarea roagă conducerea de stat să urmărească cu tenacitate și sistem crearea unei solide pături meșteșugărești și comerciale și românizarea întreprinderilor industriale și a muncii din ele, pentru a realiza, cu un ceas mai devreme, opera de neatârnare efectivă a românismului.

Tot pentru întărirea țării, adunarea socotește că este neapărat necesar ca conducerea actuală să continue a veghea ca avutul public să fie chivernisit în spirit de supremă cinste, descoperind și pedepsind cu asprime neîndurată pe toți cei care s'ar abate dela această elementară datorie față de neam

Atât în scopul chivernisirii cinstite a avutului public, dar și pentru a încălzi ini-

mile româneşti şi a electriza puterile neamului, pentru acţiunea avântată în folosul obştesc, adunarea cere ca în toate locurile de conducere şi de răspundere să fie aşezaţi bărbaţi cunoscuţi pentru corectitudinea vieţii lor şi pentru naţionalismul lor sincer, nedesmințit şi intransigent.

De pe pământul Albei-Iulii, altarul atâtor jertfe de sânge pentru dobândirea libertăţii sale, unde se află întrunit, poporul român din Ardeal declară, cu conştiinţa iluminată de Bisericile sale, că nu va ceda nici când nimănui nicio palmă din pământul scump şi de atâtea ori mucenicit al Ardealului, Banatului, Crişanei şi Maramureşului. Oricât de paşnic este, când cineva s'ar atinge de pământul său, l-ar găsi întreg, până la unul, pe linia de frontieră, zid năpraznic şi nebiruit.

Mărturisindu-şi această hotărîre neclintită, poporul român din Ardeal îşi îndreaptă gândul cu mândrie spre viteaza armată a ţării, căreia îi exprimă omagiul său şi pentru a cărei desăvârşită înzestrare declară că e în stare să facă orice sacrificiu. (Adunarea ovaţionează îndelung armata).

Poporul român din Ardeal, Banat, Crişana şi Maramureş asigură pe Majestatea Sa Regele Carol al II-lea de toată iubirea şi devotamentul său, rugându-L să se bizue pe inima, pe braţele şi pe toate puterile lui, în opera de înălţare şi de ocrotire a ţării, pe care o întreprinde cu atâta pricepere şi energie". (Aplauze prelungite şi îndelung repetate; adunarea ovaţionează îndelung pe Suveran).

Războiul din Spania pe sfârşite

Preşedintele Azana a demisionat

După cum scriam şi în numerele trecute, odată cu căderea provinciei Cataloniei şi a oraşului Barcelona, s'au spulberat şi speranţele guvernului republican spaniol de a mai câştiga războiul.

O încercare de pace a republicanilor, a fost respinsă de generalul Franco, care a cerut supunere fără condiţii. După aceea s'au purtat noi tratative, cât pe faţă cât mai în ascuns, duse cu mijlocirea Angliei şi Franţei, cari în ziua de Luni 27 Februarie încă au recunoscut guvernul naţionalist al generalului Franco.

Ca urmare a acestor stări s'a anunţat demisia preşedintelui Azana, despre care se spunea de mai înainte, că va demisiona îndată după recunoaşterea guvernului naţionalist de către Anglia şi Franţa.

Armata generalului Franco s'a pregătit pentru o nouă ofensivă asupra Madridului, dar n'a mai început-o cu dinadinsul, ci doar aşa mai în mic, pentru a nu sta cu totul în loc. Au calculat desigur, că în situaţia dată e pagubă îndoită a se mai vărsa sânge nevinovat. In curând Madridul va trebui să se predea de bună voie.

Lupte sângeroase în Palestina

Atentate cu zeci de morţi şi răniţi

De luni de zile, atentatele între Evreii şi Arabii din Palestina se ţin lanţ. In loc să se domolească, parcă se înteţesc în vremea din urmă. Arabii nu mai vreau căsnicie cu Evreii, iar aceştia din urmă încă nu se lasă. Căci, dacă Evreii ar mai pleca şi din Palestina — de frica Arabilor — unde să se ducă? Englezii se silesc să-i împace. Dar până acum nu le-a reuşit. Ştirile din ultimele zile spun între altele, următoarele:

Tel Aviv, 27 Februarie. Incordarea creşte şi domneşte teama, că s'ar putea întâmpla lucruri grave, pe cari le-ar putea stăpâni numai măsuri foarte aspre din partea autorităţilor engleze.

Haifa, 27 Februarie. Atentatul de azi contra Arabilor s'a făcut cu două bombe. Locul atentatului este acoperit de cadavre şi bucăţi de trupuri omeneşti.

Ierusalim, 27 Febr. Trenul plecat din Iafa spre Ierusalim a deraiat la eşirea dintr'un sat arab. Deraierea a fost provocată prin scoaterea buloanelor liniei. Locomotiva s'a răsturnat, mecanicul, fochistul şi doi Arabi, au fost răniţi. O bombă aruncată la Ierusalim a ucis trei arabi şi a rănit alţi şease.

Londra, 27 Febr. După ştiri sosite aci, în ultimele două zile au căzut în total 32 morţi şi vreo 50 răniţi, toţi arabi, în cursul diferitelor atentate cu bombe şi prin focuri de armă. Dintre evrei sunt doi răniţi, iar un soldat englez omorît.

Târgul de vite al Sibiului la „Marţia Mare"

Acest târg e renumit pentru vite şi se ţine în fiecare an, în Marţia din prima săptămână a postului Paştilor. Aşa a fost şi acum, la 21 Februarie 1939, când s'au adus la târg următoarele vite:

armăsari .	132	boi	1260
cai . . .	1101	vaci . . .	950
iepe . .	900	bivole . . .	240
mânzi . . .	165	viţei vaci .	196
porci . . .	470	viţei bivoli .	59
tauri . . .	60		

Din acestea s'au vândut:

armăsari ..	3	boi . . .	201
cai . . .	37	vaci . . .	151
iepe . .	24	bivole . .	61
mânzi . . .	3	viţei vaci .	47
porci . . .	201	viţei bivoli .	8
tauri . . .	11		

Vânzările s'au făcut pentru: Bucureşti, Ploeşti, Cluj, Turda, etc., iar pentru străinătate, 4 vagoane boi la Reichsstelle für Tiere, Dresden (Germania). Din cauză că importul vitelor din România în Grecia şi Palestina este oprit din punct de vedere sanitar veterinar, nu s'a cumpărat pentru Grecia Pireus şi Palestina—Haifa.

Preţul vitelor: Boi de export kilogramul viu dela 15.50—16.80 lei; tauri în ţară, kilogramul viu dela 13—14 lei; boi de muncă 14.000—19.000 lei; vaci de lapte dela 5000—9000 lei; cai de tracţiune dela 16.000—20.000 lei; cai de lux dela 24.000—32.000 lei, cai pentru schimbaşi dela 13500-14000 lei.

*

După cum vedem din datele de sus, vite spre vânzare s'au adus destule. Oamenii se ocupă stăruitor cu creşterea vitelor. Aceasta e ocupaţia lor. Dar vânzarea a fost slabă, negustori pentru export ca'n palmă, cu excepţia cumpărătorului pentru Germania, care a dat cât a voit, neavând concurenţă.

Din nou repetăm, ce am mai spus: Cercurile competente din Ministerul Economiei Naţionale trebue să lucreze mai stăruitor pentru câştigarea de pieţe străine, altcum rămânem cu vitele nevândute prin cele târguri. Iar dacă oamenii nu-şi pot vinde vitele, ca să ajungă la bani, de unde să facă bani pentru plata dărilor şi a altor necazuri ce au?

Nu trebue trecut cu vederea, că în multe părţi ale Transilvaniei şi Banatului, izvorul de venit al oamenilor este vânzarea vitelor, aşa ca pe Bărăgan vânzarea grâului şi porumbului la un preţ remunerator.

INFORMAŢIUNI

Ziua de 27 Februarie

a fost sărbătorită în toată ţara. A publica amănunte nu ne permite locul în foaie. Am dat însă cuvântările principale dela Bucureşti şi Alba-Iulia cari reoglindesc importanţa acestei zile şi ne orientează asupra planurilor de viitor. Citind aceste cuvântări, oricine îşi poate face o icoană cât mai clară în legătură cu noua viaţă constituţională.

D-l GRIGORE GAFENCU, ministrul Afacerilor Străine, pleacă Vineri 3 Martie c. în vizită oficială la Varşovia. Domniasa va fi însoţit de mai mulţi ziarişti dela gazetele din Bucureşti.

INAINTARE. Cu prilejul înaintărilor în armată, ce au avut loc pe ziua de 27 Februarie c., d-l colonel *Emanoil Bârzotescu*, un vechiu şi distins ofiţer superior în garnizoana Sibiu, a fost ridicat la gradul de general de brigadă. — Sincere felicitări!

AVIATORUL COCIAŞU, care a făcut un sbor în condiţii bune până în India, s'a reîntors cu bine la Bucureşti, unde i s'a făcut o frumoasă primire de către camarazi.

FRAUDELE DELA VAMA CRAIOVA continuă a ţine încordată atenţia multora. Cercetările sunt în curs, deşi inspectorul general vamal Luca din Bucureşti a fost pus în libertate. Conform legii vamale şi contabilităţii publice, va mai răspunde de fraudele în valoare de 10.754.000 lei, făcute de funcţionarul Săftescu şi şeful vămii din Craiova, împreună cu inspectorul circumscripţiei.

IMPORTANTE INAINTĂRI IN ARMATĂ s'au făcut pe ziua de 27 Februarie 1939. Intre alţii 15 coloneli au fost înaintaţi la gradul de generali de brigadă.

O MAMĂ A INEBUNIT de durere după copilul mort între următoarele împrejurări: O femee (Elena Cardebeanu) din Iaşi, s'a dus zilele trecute la spitalul Sf. Spiridon, cu un copil mic bolnav. Intrând în sala de consultaţie, a observat cu groază că micuţul copil îşi dăduse sufletul. In disperarea ei, femeia a leşinat. Când şi-a revenit, a început să dea semne de slăbirea minţii, încât a trebuit să fie internată în spitalul de nebuni dela Socola.

31.000 EVREI AU PIERDUT CETĂŢENIA ROMÂNĂ. Acesta este primul rezultat al lucrărilor de revizuire. Aşa spun ultimele ştiri dela Bucureşti. In curând se vor publica amănunte asupra revizuirii.

DRAMA REFUGIAŢILOR. Agenţia telegrafică „Havas" anunţă, că 300 evrei originari din Austria, aflători pe vaporul german „Königstein", au vrut să debarce la Georgetown (în Guiana britanică), dar autorităţile locale nu le-a permis. In alte porturi încă nu le-a permis. Acum se îndreaptă spre Venezuela, unde speră să-şi găsească un azil.

UN PEŞTE MONSTRU cu înfăţişare de elefant a fost pescuit în Marea Mediterană. Asupra acestui rar caz, marinarii români sosiţi în zilele trecute cu vaporul „Basarabia", la Constanţa, povestesc următoarele: Peştele monstru a fost pescuit de pescarii arabi la Haifa şi are o greutate de 960 kilograme, înfăţişarea este ca a elefantului dar fără trombă, ochii mici ca de bou. Intre pescari şi monstrul marin s'a dat o luptă pe viaţă şi pe moarte, dar în cele din urmă a fost prins. Muzeul britanic din Londra fiind informat de acest rar caz, a trimis imediat un delegat cu avionul la Haifa. Acesta a cumpărat uriaşul animal pentru muzeu, unde va fi transportat cu vaporul într'un frigorifer special întocmit.

Gripa
inamicul public Nr. 1 al societăţii

Un element foarte important pentru a aprecia gravitatea epidemiilor, îl constitue efectul lor asupra vieţii economice. Perturbările considerabile pe care anumite afecţiuni pot să le introducă în desvoltarea unui popor, sunt cunoscute prin relatările atât de dezolante câteodată, care ne-au parvenit asupra holerei şi ciumei din Evul Mediu. In această epocă, oraşe, ba chiar ţinuturi întregi au fost complect pustiite.

Până şi azi mai auzim de epidemii ucigătoare cari bântue în anumite ţări mai puţin civilizate, mai ales în Asia. Aceste epidemii paralizează comerţul şi industria, cu toate că e greu să comparăm activităţile acestor îndepărtate comunităţi cu ale noastre.

Europa îşi are ciuma sa modernă: gripa. Această maladie poate determina în ţările în care bântue, pagube enorme.

Ne vom da mai bine seama de aceasta, aflând, de exemplu, că într'un an o ţară ca Germania a putut să piardă prin gripă 5 milioane de zile lucrătoare, fără să se mai socotească zilele şi orele nenumărate în care cei atinşi de boală nu şi-au îndeplinit lucrul decât în parte. Se vede deci ce pierderi enorme de forţă şi timp de muncă, ce pagube pentru producţie, pot fi puse pe seama acestui flagel.

Din punct de vedere economic şi naţional, este de o foarte mare importanţă ca massa populaţiei să fie perfect informată asupra luptei contra gripei şi asupra mijloacelor pentru a o preveni.

In această privinţă, chinina constitue mijlocul preventiv prin excelenţă, dacă e luată într'un mod regulat în doze zilnice de 20—30 centigrame. (29).

Primăria Municipiului Sibiu

Publicaţiune

Toţi tinerii domiciliaţi în Sibiu, născuţi în anul 1918, pe raza altor judeţe, cari nu sunt înscrişi pe tabelele de recensământ ale oraşului Sibiu, se vor prezenta în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Martie 1939, orele 9—12, la Primăria oraşului Sibiu strada Mitropoliei Nr. 2, uşa 22, pentru a li se întocmi tabelele de recensământ pentru recrutare. Cei născuţi pe teritoriul judeţului Sibiu nu trebuie să se prezinte.

Tinerii vor aduce cu sine extrasul de naştere dela Primăria unde sunt născuţi, două fotografii, legitimaţia dela Biroul Populaţiei şi timbre 8+1.

Tinerii trebue să ştie anul naşterii a părinţilor, fraţilor şi surorilor, a fel de ce fel de avere dispune familia.

Şeful Secţiei Militare
Florian Nemeş

Primăria comunei Gârbova, judeţul Sibiu

Nr. 139/1939 14699

Publicaţiune de licitaţie

Comuna Politică Gârbova arendează prin licitaţie publică cariera de var împreună cu cuptorul de ars var, pe un termen de 6 ani.

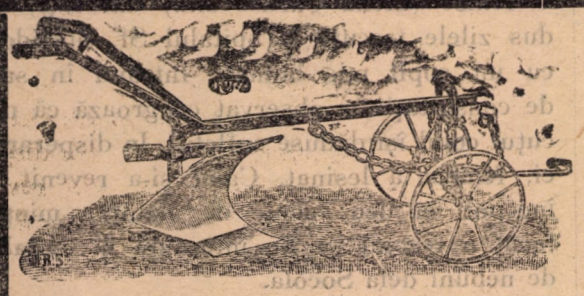
Licitaţia sé va ţine în localul primăriei în ziua de 5 Martie 1939, orele 4 p. m., în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P., cu preţul de strigare de 6000.— Lei anual.

In caz de nereuşită, a doua licitaţie se va ţinea în ziua de 16 Martie 1939 orele 4 p. m., în acelaşi loc şi cu aceleaşi condiţiuni.

Gârbova la 25 lanuarie 1939.

Primăria Comunală

Maşini agricole de tot felul

cumpăraţi la depozitul special

Departamentul Maşinilor

al Reuniunii Agricole Săseşti din Transilvania

SIBIU, Strada Sării 22

Primăria Comunei Nucet

Publicaţiune de licitaţie

Primăria comunei Nucet, jud. Sibiu, dă în lucrare prin licitaţie publică, cu oferte închise, construirea unui aparat la locul numit „Codru" în ziua de 2 Martie 1939, orele 10 a. m., în localul Primăriei.

Proectul, devizul şi caetul de sarcini se pot vedea în orele de servlciu, atât la primăria Comunală Nucet cât şi la Serviciul Technic judeţean Sibiu.

Preţul după deviz 30.000 Lei. Garanţia 5%.

Primar, Notar,
ss) Iordan Popa (ss) D-tru Bobâlneanu

O fabrică de tors lână

s'a deschis în comuna **Orlat**, jud. Sibiu, sub firma Niţoiu şi Topârcean. Toarce la public şi cantităţi mici până la 10 kgr., lână ţigae şi ţurcană.

Cetiţi publicaţiile din „FOAIA POPORULUI"

Cafea
cu lapte zilnic pentru oricine
preparată cu Kneipp
Franck

Cinematograful
„Apollo"
SIBIU, Piaţa Unirii

Prezintă Premiera Monumentalei înscenări cinematografice

Prinţesa Tarakanova

cu fermecătoarea

Annie Vernay

alături de

Pierre Richard Willm

Un film de o excepţională valoare artistică

Jurnal nou

Duminecă ora 11 Matineu

Primăria comunei Gârbova, judeţul Sibiu

Nr. 140/1939 14698

Publicaţiune de licitaţie

Comuna Politică Gârbova vinde prin licitaţie publică conform art. 88—110 din L. C. P. în ziua de 5 Martie 1939, ora 5 p. m., în localul primăriei, imobilul situat în intravilanul comunei înscris în c. fund. a comunei Gârbova Nr. 151 Nr. top. 775 şi 776, actualul local al şcoalei de copii mici.

Preţul de strigare este de 250.000.— Lei.

In caz de nereuşită, a doua licitaţie se va ţinea în ziua de 16 Martie 1939, orele 5 p. m., în acelaşi loc şi cu aceleaşi condiţiuni.

Condiţiunile se pot vedea la primăria comunală.

Gârbova, la 25 Ianuarie 1939.

Primăria Comunală

O mare şi variată

Bibliotecă de împrumut

cu cărţi literare româneşti şi străine, moderne şi vechi

a deschis

Librăria „Foaia Poporului" Sibiu

Strada Regina Maria No. 57

Informaţii personale se dau fără nici o obligaţie